

Laki vammaisuuden perusteella järjestettävistä esityispalveluista

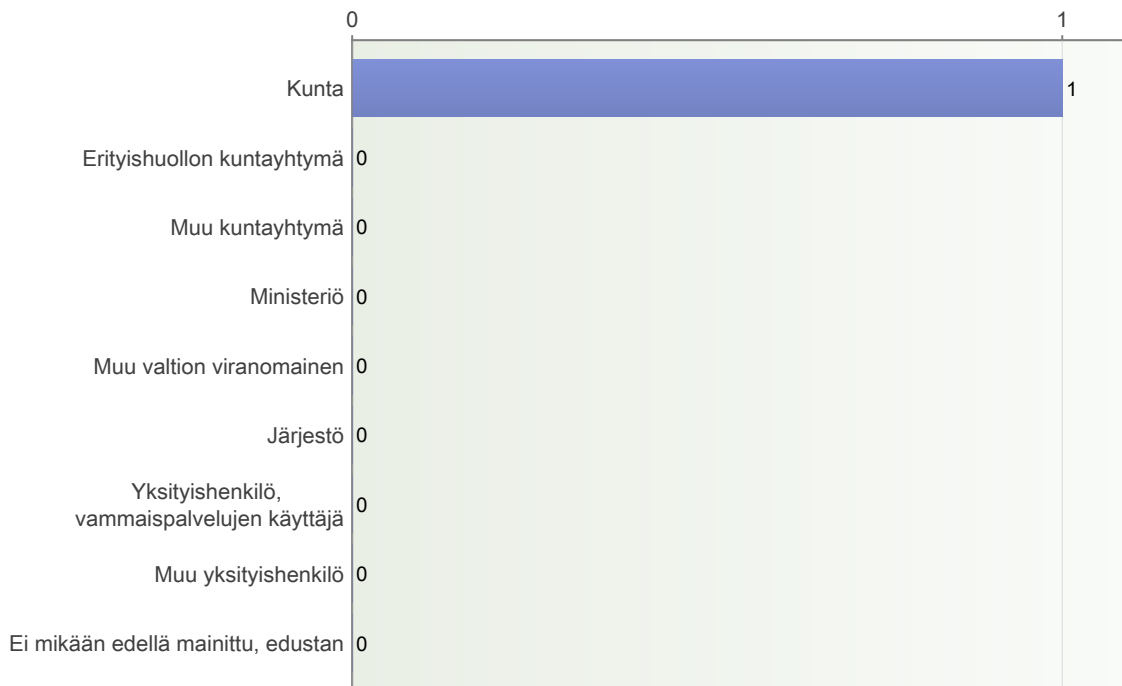
1. 1. Vastaajan taustatiedot

Vastaajien määrä: 1

Etunimi	Sukunimi	Sähköposti	Organisaatio, jota vastaus edustaa	Mahdollinen tarkennus
Annikki	Thodén	annikki.thoden@hel.fi	Helsingin kaupunki	Kaupunginhallitus 7.8.2017

2. 2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 3. 1 §:ssä säädetään lain läpileikkaavista periaatteista. Kattaako säännös vammaispalveluille asetetut tavoitteet?

Vastaajien määrä: 1

4. 4. Muita huomioita 1 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Ei muita huomioita 1 §:n sisältöön.

5. 5. Onko 2 §:n perusteella selvää, missä tilanteissa sovelletaan erityislakia?

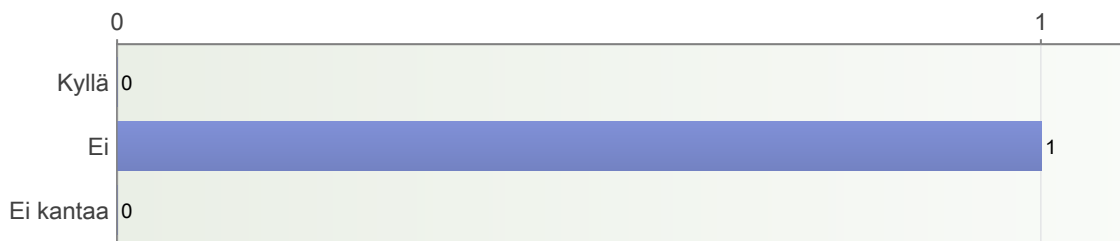
Vastaajien määrä: 1

6. 6. 2 §:n 3 momentissa säädetään soveltamisalan rajauksesta.

Onko rajausta selkeä?

Vastaajien määrä: 1

7. Onko rajausta tarpeellinen?

Vastaajien määrä: 1

8. 7. Muita huomioita 2 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Lakiehdotuksen 2 §:ssä on määritelty lain soveltamisala. Iäkkäiden henkilöiden palvelutarpeiden lisääntyessä pidetään kannatettavana, että palvelujen järjestämisen painopiste voisi määräytyä selkeästi ensisijaisten lakien mukaisesti. Esimerkiksi eläkeikäisten henkilöiden kohdalla tulisi voida varmistaa tarkoituksenmukainen jousto ja yksilöllinen harkinta siirryttäessä ikääntyneiden palvelujen piiriin. Lakiin tulisi kirjata, ettei vammaispalvelulain mukaisen palvelun maksuttomuus saa olla peruste viimesijaisen lain käyttämiseen tilanteissa, joissa ensisijainen laki takaisi henkilölle muutoin sopivan palvelukokonaisuuden. Ikääntyneiden palvelujen piiriin tulisi siirtää vain selkeästi ikääntymisestä johtuvien vaivojen vuoksi tai vain jos se on ihmisen edun mukaista.

9. 8. Arvioi momenttien tarpeellisuutta lain soveltamisen kannalta.

Palvelutarpeen arviointi sekä palvelujen suunnittelu, toteuttaminen ja toteutumisen seuranta on tehtävä yhteistyössä vammaisen henkilön ja sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (812/2000, jäljempänä asiakaslaki) 9 ja 10 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vammaisen henkilön ja hänen laillisen edustajansa taikka omaisen tai muun läheisen kanssa.

Vastaajien määrä: 1

10. Asiakkaan oikeudesta saada selvitys toimenpidevaihtoehdoista säädetään asiakaslain 5 §:ssä sekä asiakkaan itsemääräämisoikeudesta ja osallistumisesta asiakaslain 8, 9 ja 10 §:ssä.

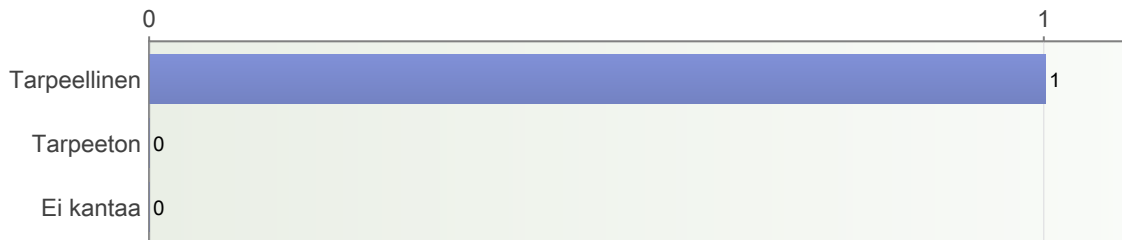
Asiakkaan osallistumisesta palvelutarpeen arviointiin sekä asiakassuunnitelman laatimiseen säädetään sosiaalihuoltolain (1301/2014) 36, 39 ja 41 §:ssä.

Vastaajien määrä: 1

11. Vammaisen henkilön osallistumista on tuettava hänen toimintakykynsä, ikänsä ja elämäntilanteensa edellyttämällä tavalla. Vammaisen henkilön on voitava käyttää hänelle soveltuvaa viestintä- ja kommunikointikeinoa ja häntä on tarvittaessa tuettava tiedon saannissa, oman mielipiteen muodostamisessa ja ilmaisemisessa sekä oman tahdon toteuttamisessa.

Vastaajien määrä: 1

12. Lapsen ja nuoren mielipiteen selvittämisestä säädetään sosiaalihuoltolain 32 §:ssä. Lapselle ja nuorelle on järjestettävä riittävä apu ja tuki tiedonsaantiin, kommunikaatioon ja vuorovaikutukseen.

Vastaajien määrä: 1

13. 9. Muita huomioita 4 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Ei muita huomioita 4 §:n sisältöön.

14. Asiakkaan oikeudesta saada selvitys toimenpidevaihtoehdoista säädetään asiakaslain 5 §:ssä sekä asiakkaan itsemääräämisoikeudesta ja osallistumisesta asiakaslain 8, 9 ja 10 §:ssä.

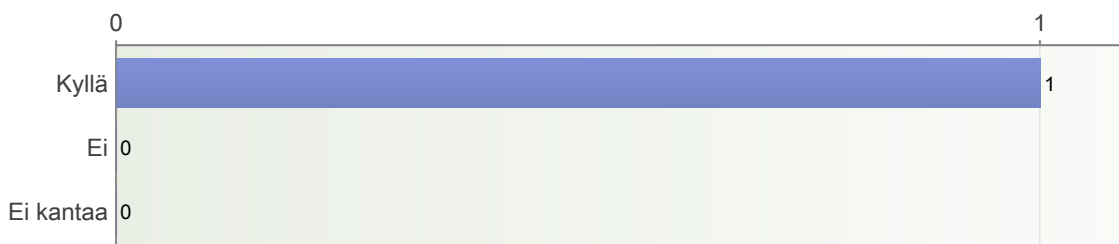
Asiakkaan osallistumisesta palvelutarpeen arviointiin sekä asiakassuunnitelman laatimiseen säädetään sosiaalihuoltolain (1301/2014) 36, 39 ja 41 §:ssä.

Vastaajien määrä: 1

15. Vammaisen henkilön palvelutarpeen arvioinnista säädetään sosiaalihuoltolain (1301/2014) 36 ja 37 §:ssä.

Vastaajien määrä: 1

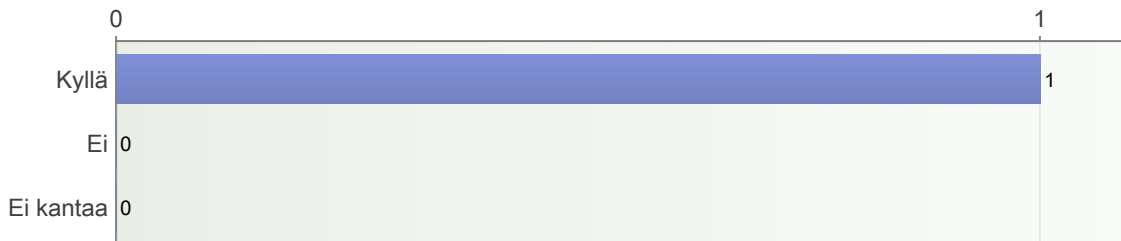
16. Asiakassuunnitelman tekemisestä ja omatyöntekijästä säädetään sosiaalihuoltolain 39 ja 42 §:ssä.

Vastaajien määrä: 1

17. Palvelutarpeen arvioinnin ja asiakassuunnitelman yhteydessä tehtävässä monialaisessa yhteistyössä ja palvelujen yhteensovittamisessa noudatetaan, mitä sosiaalihuoltolain 41 §:ssä säädetään.

Vastaajien määrä: 1

18. 11. Muita huomioita 5 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Ei muita huomioita 5 §:n sisältöön.

19. 12. Arvioikaa seuraavia päätöksentekoon ja palvelujen toteuttamiseen liittyviä väittämiä.

Vastaajien määrä: 1

	Kyllä	Ei	Ei kantaa	Yhteensä	Keskiarvo
Päätöksentekoon liittyvä sääntely on riittävä.	1	0	0	1	1
Päätösten toimeenpanon sääntely on riittävä.	1	0	0	1	1
Palvelujen laadun määrittämisen ja arvioinnin sääntely on riittävä.	1	0	0	1	1
Lasten ja nuorten huomioon ottamisen sääntely on riittävä.	1	0	0	1	1
Yhteensä	4	0	0	4	1

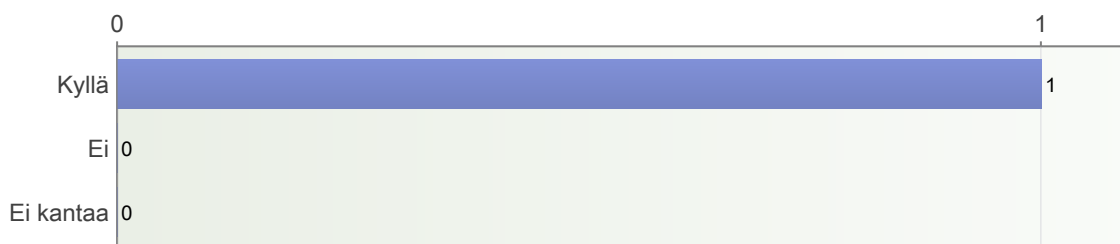
20. 13. Muita huomioita 6 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Ei muita huomioita 6 §:n sisältöön.

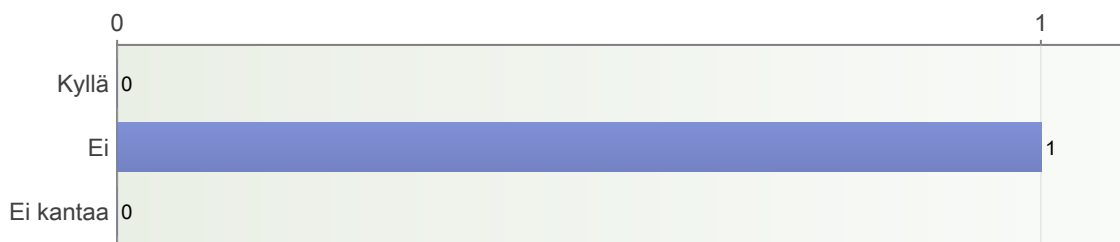
21. 14. Täydentääkö säännös asianmukaisesti ehdotetussa laissa säädettyjä muita erityispalveluja?

Vastaajien määrä: 1

22. 15. Onko selvää, milloin sovelletaan ehdotetun lain mukaista valmennusta ja tukea koskevaa säännöstä ja milloin sosiaalihuoltolain (1301/2014) tai muun lain säännöksiä? (Esim. sosiaalihuoltolain 17 §:n mukaista sosiaalista kuntoutusta koskevaa säännöstä)?

Vastaajien määrä: 1

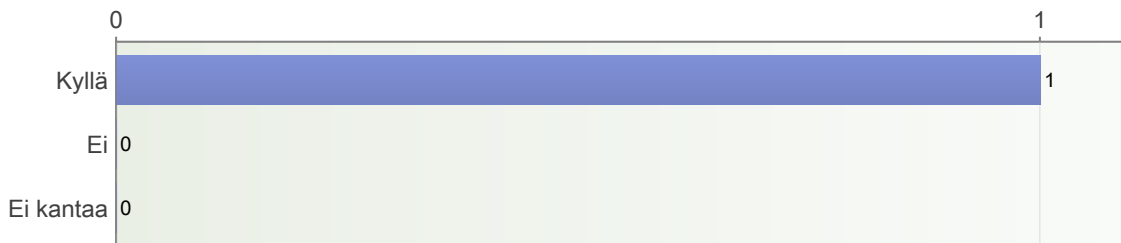
23. 16. Muita huomioita 8 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Vaikka työvalmennus ja tuki on mainittu lain perusteluissa, lakitekstiin (8 §, valmennus ja tuki) ehdotetaan lisättäväksi erikseen työvalmennus. Lakitekstiin liitettynä se turvaisi valmennuksen ja tuen niille vammaisille henkilöille, jotka eivät onnistu työllistymään sosiaalihuollon tai muiden palvelujen avulla. Laissa tulisi korostaa työvalmennusta pitkäaikaisena ja palkkatyöhön mahdollistavana asiakkaan tarpeen mukaan jatkuvana tukena ja valmennuksena, jota voidaan antaa sekä ennen työllistymistä että sen jälkeen.

24. 17. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

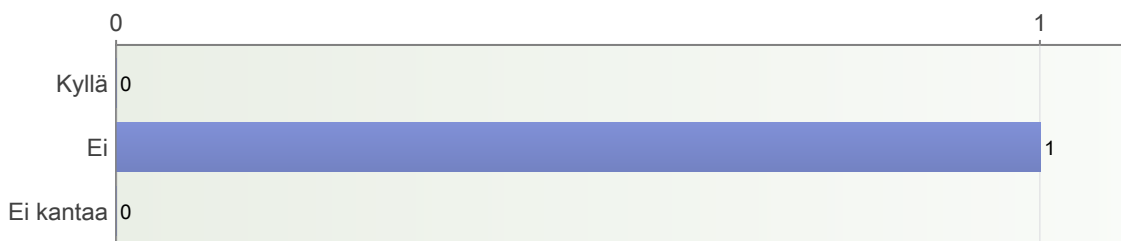
25. 18. Huomioita 9 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Ei muita huomioita 9 §:n sisältöön.

26. 19. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

27. 20. Huomioita 10 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

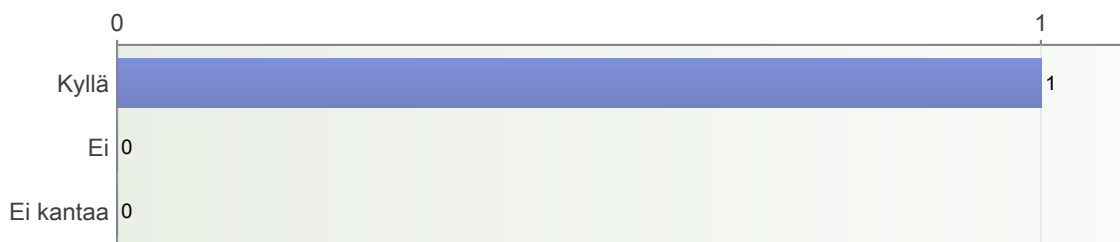
- 10 §:n (Henkilökohtaisen avun toteuttaminen) kohdalla todetaan, että henkilökohtaiseen apuun voidaan liittää terveydenhuollon toimenpiteitä, kuitenkin niin, että selkeästi se osa henkilökohtaisesta avusta, joka on terveydenhuoltoa, on jatkossa terveydenhuollon vastuulla. Se osa itsehoidosta, jonka vammaisen henkilö toteuttaisi itse mikäli pystyisi, olisi jatkossakin osa henkilökohtaista apua siten, että terveydenhuolto järjestäisi tarvittaessa koulutuksen avustajalle (esimerkiksi katetrintiin tai muihin vastaaviin toimenpiteisiin, jotka eivät edellytä terveydenhuollon koulutusta). Kotihoito toteuttaisi jatkossa ne palvelut, jotka edellyttävät hoitoa niiltä osin, kun ne eivät ole itsehoitoa.

On tärkeää, että henkilökohtainen apu erotetaan esimerkiksi palveluasumisyksiköissä tapahtuvasta hoidosta. Samoin nähdään epätarkoituksenmukaisena käyttää henkilökohtaisia avustajia korvaamaan muuta henkilöstöä esimerkiksi vammaisen ollessa sairaalahoidossa.

Valinnanvapauslainsäädäntöön tehtävän täsmentämisen yhteydessä tulisi arvioida, voidaanko henkilökohtainen budjetti lisätä henkilökohtaisen avun toteuttamisen tapoihin tavoitteena edistää vammaisen henkilön itsemääräämisoikeuden ja osallisuuden toteutumista.

28. 21. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

29. 22. Huomioita 11 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Maakunnan on tarpeen mukaan neuvottava ja autettava vammaista henkilöä työnantajan oikeuksien ja velvollisuuksien toteuttamisessa. Päätöksen toteuttamistavasta tulisi olla vammaisella henkilöllä.

30. 23. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

31. 24. Huomioita 12 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Ei muita huomioita 12 §:n sisältöön.

32. Vammaisten lasten asumisesta kodin ulkopuolella olisi säädettävä ehdotetun lain mukaisena palveluna.

Vastaajien määrä: 1

33. Vammaisten lasten asumisesta kodin ulkopuolella olisi säädettävä lastensuojelulain mukaisena avohuollon sijoituksena ilman huostaanottoa.

Vastaajien määrä: 1

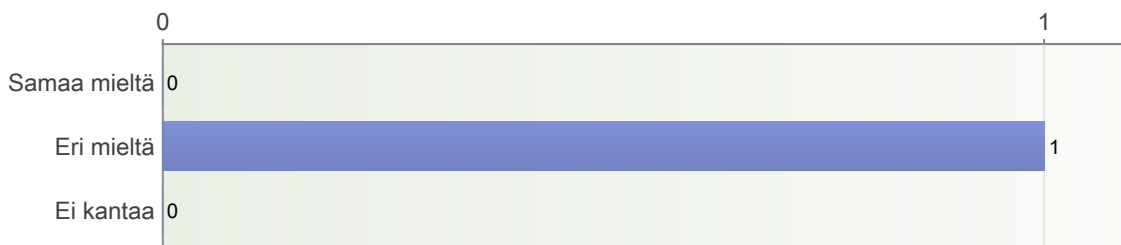
34. Vammaisten lasten asumisesta kodin ulkopuolella olisi säädettävä sekä ehdotetussa laissa että lastensuojelulaissa siten, että ehdotettu laki on ensisijainen.

Vastaajien määrä: 1

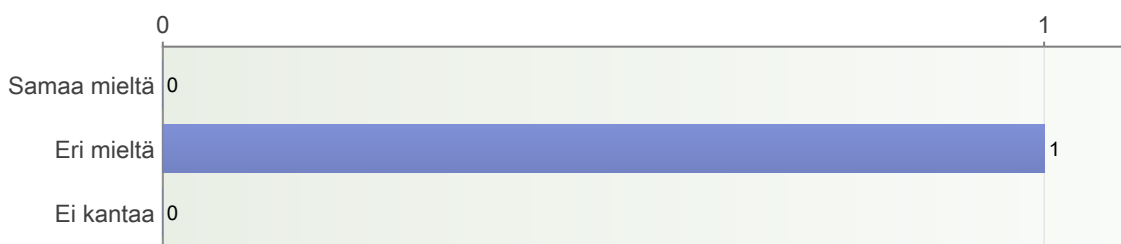
35. Vammaisten lasten sijoittaminen kodin ulkopuolelle olisi tehtävä ilman huostaanottoa avohuollon sijoituksena myös pidemmäksi aikaa.

Vastaajien määrä: 1

36. Vammaisten lasten sijoittaminen kodin ulkopuolelle olisi aina tehtävä lastensuojelulain periaatteiden ja säännösten mukaisesti.

Vastaajien määrä: 1

37. 26. Mitä muuta haluaisitte tuoda esiin liittyen tilanteisiin, joissa lapsi asuu erossa vanhemmistaan tai huoltajistaan?

Vastaajien määrä: 1

- 13 §:ään (Lasten asumisen järjestäminen) ehdotetaan lisättäväksi määritelmä sanalle yksikkö. Yksikössä voisi olla korkeintaan 7 lasta. Mikäli yksikkö voi olla osa asumisryhmittymää, voidaan tällä saada merkittäviä kustannussäästöjä muun muassa henkilöstön yhteiskäytön kautta. Vammaisen lapsen asuminen tulee toteuttaa ensisijaisesti lapsen oman perheen kanssa tukemalla vammaisen lapsen kotona asumista ensisijaisesti sosiaalihuoltolain mukaisilla sekä tarvittaessa esitysluonnoksessa ehdotetun lain mukaisilla palveluilla, kuten esitysluonnoksen 13 §:ssä todetaan. Vammaisten lasten asumisesta kodin ulkopuolella tulisi jatkossakin säätää myös ehdotetussa laissa lastensuojelulain lisäksi. Vammaistyön asiakkaana on myös lapsia, jotka vammansa vuoksi eivät voi asua oman perheen kanssa kaikista tukitoimista huolimatta.

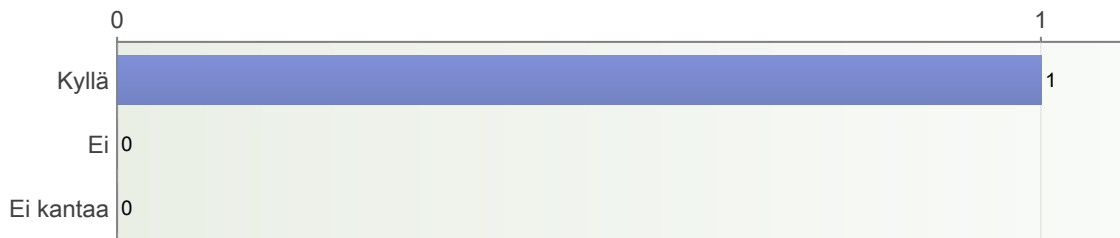
Lasten sijoittamisesta kodin ulkopuolelle ehdotetaan seuraavaa tarkennusta:

Vammaiselle lapselle tulee aina ennen mahdollista asumisen järjestämistä kodin ulkopuolelle tehdä sosiaalihuoltolain edellyttämä palvelutarpeen arvio ja siinä yhteydessä selvittää mahdollinen lastensuojelu tarve. Jos lastensuojelun tarve todetaan, syntyy asiakkuus lastensuojeluun.

Lasten asuminen tulee voida järjestää molempien lakien nojalla, koska vammaistyön asiakkaana on jatkossakin lapsia, jotka vammansa vuoksi eivät voi asua kotona.

38. 27. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

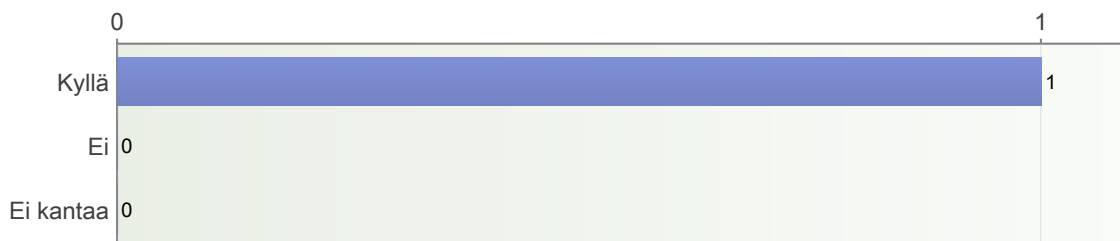
39. 28. Huomioita 14 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Ei muita huomioita 14 §:n sisältöön.

40. 29. Onko lyhytaikainen huolenpito tarpeellinen palvelu?

Vastaajien määrä: 1

41. 30. Onko selvää, milloin sovelletaan ehdotetun lain mukaista lyhytaikaista huolenpitoa koskevaa säännöstä ja milloin sosiaalihuoltolain (1301/2014) säännöksiä (esim. SHL:n 19 §:n mukaista kotipalvelua koskevaa säännöstä) tai omaishoidon tuesta annettua lakia?

Vastaajien määrä: 1

42. 31. Huomioita 15 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Oikeutta lyhytaikaiseen huolenpitoon tulisi selkiyttää esitettyä ehdotusta tarkemmin.

43. 32. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

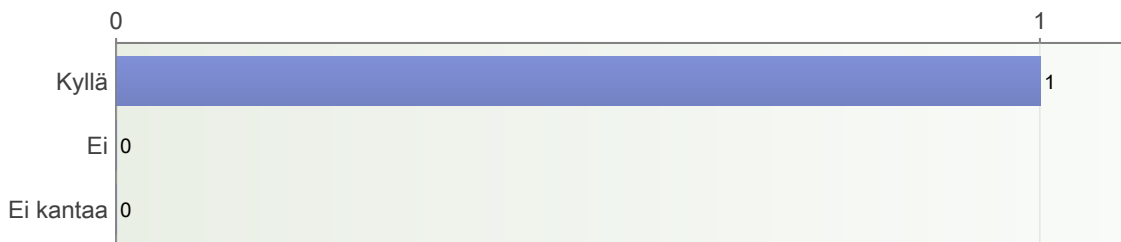
44. 33. Huomioita 16 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Lakiehdotuksen 16 §:ssä (Päiväaikainen toiminta) esitetään, että toiminta sisältää palveluun kuuluvat matkat. Päivätoiminnan matkojen tulisi olla jatkossakin asiakkaille maksuttomia, mutta niiden järjestämistapa tulisi olla ehdotettua joustavampi. Päivätoiminnan matkat ja varsinainen päivätoimintapalvelu tulisi erottaa laissa kahdeksi erilliseksi kokonaisuudeksi, joiden järjestämistapoja tulisi tarkastella erillisinä. Osa asiakkaista kykenee käyttämään julkisia liikennevälineitä päivätoimintamatkoihin. Jatkossa myös henkilökohtaista budjettia tulisi voida hyödyntää matkojen järjestämisessä.

45. 34. Turvaako säännös vammaisen henkilön liikkumisen?

Vastaajien määrä: 1

46. 35. Muita huomioita 17 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- 17 §:ää (Liikkumisen tuki ja palvelut) ehdotetaan muutettavaksi seuraavasti:

Vammaisella henkilöllä on oikeus saada liikkumisen tuki ja palvelut toteutettuna kuljetuspalveluna taksilla, invataksilla tai muulla ajoneuvolla. Tämä mahdollistaa tarvittaessa myös muiden ajoneuvojen käytön, kuten esimerkiksi vesialus saaristoalueilla tai kuljetuspalvelun järjestämisen ajoneuvolla, jolla on joukkoliikenneluvat. Liikkumisen tuen ei tule olla sidoksissa taksilupiin.

47. 36. Onko säännös tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

48. 37. Huomioita 18 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- 18 §:ssä (Liikkumisen tuen ja palvelujen toteuttaminen) on määritelty autoavustuksen saaneen asiakkaan oikeus kuljetuspalveluihin. Koska palvelujen tulisi lain mukaan perustua tarpeeseen, ehdotetaan pykälän neljänteen kappaleeseen seuraavaa muutosta:

...henkilöllä on oikeus saada tarvittaessa vähintään kuusi yhdensuuntaista matkaa kuukaudessa vapaa-ajan toimintaan, sosiaaliseen osallistumiseen tai tavanomaiseen elämään kuuluvaan toimintaan, jollei tätä pienempi määrä riitä turvaamaan välttämätöntä liikkumista. Lisäksi ehdotetaan, että mikäli henkilöllä on käytössään 3 momentissa tarkoitettu auto tai sellainen hänen liikkumistarpeisiinsa sopiva auto, jonka hankintaan on myönnetty muuta julkista tukea, henkilön tulisi käyttää pääsääntöisesti kyseistä autoa omiin työ- ja opiskelumatkoihinsa.

49. 38. Huomioita 19 §:n sisältöön.

Vastaajien määrä: 1

- Ei huomioita 19 §:n sisältöön.

50. 39. Huomioita 3 luvun säännöksiin.

Vastaajien määrä: 1

- Ei huomioita 3 luvun säännöksiin.

51. 40. Huomioita 4 luvun säännöksiin.

Vastaajien määrä: 1

- 28 § (siirtymäsäännökset) ehdotetaan, että siirtymäajaksi määritellään viimeistään kaksi vuotta lain voimaantulosta, tai aiemmin mikäli asiakkaan palvelutarve muuttuu. Tämä määrittely on tarpeen, koska suurin osa esimerkiksi vammaispalvelulain mukaisista kuljetuspalvelun tai erityishuollon päätöksistä on voimassa toistaiseksi.

52. 41. Mitä muuta haluaisitte tuoda esiin lakiesitykseen liittyen?

Vastaajien määrä: 1

- Vammaispalvelulainsäädännön uudistaminen on perusteltua ja luonnokset hallituksen esityksiksi laeiksi ovat pääosin kannatettavia.

Lakiehdotuksen 3 §:n käsitelmäärittelyjä tulisi jatkovalmistelussa tarkentaa, koska palvelukriteereiden tulee olla mahdollisimman selkeitä ja ymmärrettäviä vammaisten henkilöiden yhdenvertaisuuden, osallisuuden ja osallistumisen kannalta.

Samalla voidaan todeta, että lakiehdotusten lausuntoaikataulu on ollut liian kireä, koska kunnan- ja kaupunginvaltuustojen sekä lautakuntien työ on vasta alkanut kesäkuussa.

Lakiesitykseen liittyvät kustannuslaskelmat:

Uusi vammaispalvelulaki on tarveperustainen, eikä jatkossa perustu diagnoosiin vaan todettuun palvelutarpeeseen. Tämä linjaus tuonee uusia asiakasryhmiä palvelujen piiriin. Laskelmissa ei ole taloudellisen arvion mukaan huomioitu lakimuutoksen tuomien uusien asiakasryhmien kustannusvaikutusta mitenkään.

Helsingissä ikääntyneiden siirto vammaispalvelulain mukaisen palveluasumisen piiristä ei tuo lainkaan kustannussäästöjä, koska palvelun piirissä olevat asiakkaat ovat poikkeuksetta ikääntyneitä vammaisia.

Autoavustuksiin liittyvät kustannuslaskelmat eivät ole tarkoituksenmukaisia eikä niissä ole huomioitu kaikkia tekijöitä. Selvitysmies on perustanut laskelmansa leasing-auton käyttöön. Esimerkiksi leasing-autoihin tehtäviä muutostöitä, joita lähes kaikkiin autoavustuksen piiriin kuuluviin autoihin joudutaan tekemään, ei ole laskelmissa huomioitu mitenkään. Autoihin tehtyjen muutostöiden palauttamisen leasing-autoihin arvioidaan myös tuovan ennakoimattomia kustannuksia, joita ei ole myöskään laskelmassa huomioitu. Haettaessa kustannussäästöjä on merkittävästi edullisempaa, mikäli autoavustukset ja autoihin tehtävät muutostyöt voitaisiin toteuttaa nykyisin mallin mukaan kertakorvausperiaatteen mukaisesti.